

Матеріали

науково-практичної конференції
з міжнародною участю

“Симуляційна медицина погляд в майбутнє”

(впровадження інноваційних технологій
у вищу медичну освіту України)

м. Чернівці
19 лютого 2021

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,

“МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ - ПОГЛЯД В МАЙБУТНЄ”

*(впровадження інноваційних технологій
у вищу медичну освіту України)*

м. Чернівці

19 лютого 2021

УДК : 378.147.091.33-027.22(061.3)

С 37

Головний редактор:

Бойчук Т. М. – в. о. ректора Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Геруш І. В. – к.мед.н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи.

Ходоровський В. М. - к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу з сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення.

Смандич В. С. - к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, асистент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб.

Хлуновська Л. Ю. - к.мед.н., асистент кафедри педіатрії та медичної генетики.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих вчених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

С 37 **Медична симуляція – погляд у майбутнє (впровадження інноваційних технологій у вищу медичну освіту України)** (для лікарів, науковців та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю. Чернівці, 19.02.2021 року: тези доп. / Чернівці: БДМУ. – 267 с.

УДК : 378.147.091.33-027.22(061.3)

С 37

Буковинський державний медичний університет, 2021

практики на манекенах та симуляторах підвищує професіоналізм та компетентність фахівця. Також важливою перевагою є суттєве зростання безпеки пацієнтів, зменшується кількість помилок та болісних відчуттів, що позитивно впливає на кінцевий результат лікувального процесу.

Список використаних джерел

1. Pakholchuk, O. P., Nedelska, S. M., & Pavlov, S. V. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВПЛИВ КАРАНТИНУ НА МЕДИЧНУ ОСВІТУ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ПОДОЛАННЯ. Медична освіта. 2020. № 3. С. 65–68. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2020.3.11090>
2. Voloshchuk N. I., Denysiuk, O. M., Pashynska, O. S., & Marynych, L. СИМУЛЯЦІЙНИЙ ТРЕНІНГ ЯК МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ФАРМАКОЛОГІЇ. Медична освіта. 2020. №3. С. 74–78. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2020.3.11443>
3. Kinash, I. O. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ НА ЕТАПІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ. Медична освіта. 2020. №3. С. 84–88. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2020.3.11445>
4. Melnychuk I. M. ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ ІНТЕРАКТИВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ МЕДИЦИНИ . Медична освіта. 2020. №2. С. °87–91. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2020.2.11155>
5. Булавенко О.В., Балабуєва С.В., Фурман О.В., Кливак В.В. СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ №.Сучасні методичні технології керування навчальним процесом у Вищих медичних навчальних закладах: матеріали навчально-методичної конференції, м.Вінниця, 15 лютого 2018 р. С. 15–17.

ЭФФЕКТИВНОСТЬ СИМУЛЯЦИОННОГО ОБУЧЕНИЯ ДЛЯ ОСВОЕНИЯ ПРАКТИЧЕСКИХ НАВЫКОВ СТУДЕНТАМИ МЕДИЦИНСКИХ УНИВЕРСИТЕТОВ

Николина О.Д.

*УО «Гродненский государственный медицинский университет»,
г. Гродно, Республика Беларусь*

В современном мире все больше внимания уделяется своевременности и качеству оказания медицинской помощи. При этом наиболее частой причиной возникновения конфликтных ситуаций в практическом здравоохранении является недостаточный уровень подготовки молодых специалистов. В связи с этим, актуальной задачей медицинских вузов является разработка современных, более эффективных методов подготовки будущих специалистов-медиков, внедрение объективных способов оценки знаний и качества освоения практических навыков студентами. Для дальнейшей успешной трудовой деятельности и умения решать поставленные профессиональные задачи, студентам необходимо на достаточно высоком уровне научиться владеть практическими навыками еще во время учебы в медицинском университете. Однако вследствие ряда причин овладение практическими навыками на базе учебного заведения может быть затруднено. Например, в данный момент нет пациентов с изучаемым заболеванием, освоение большинства практических навыков и манипуляций сопряжено с риском при их

проведении, не всегда есть возможность обеспечить студентов необходимыми средствами защиты, поэтому самостоятельное выполнение практических навыков в ряде случаев небезопасно для здоровья студентов. В связи с этим возникла потребность создания и широкого внедрения инновационного подхода к обучению и профессиональной переподготовке персонала. Для достижения поставленных задач виртуальные тренажеры-симуляторы используются как дополнительный ресурс при освоении теоретического и практического учебного материала.

Симуляционное обучение – это обязательный компонент для подготовки студентов, а так же практикующих врачей, формирования у них клинического мышления, решения ситуационных клинических задач, способности работать в сплоченной команде. Правильно организованное симуляционное обучение все шире внедряется, как дополнительный этап медицинского образования, позволяющий повысить качество подготовки медицинских специалистов [4]. Сегодня уже доказано, что студенты, прошедшие тренинги с использованием симуляции, показывают более высокие знания, и навыки в сравнении со студентами, обучавшимися в традиционном формате. Поэтому обучение в симуляционных центрах – это не только наиболее эффективный способ получения практических навыков студентами медицинских учреждений образования, но и возможность повышения уровня квалификации работников здравоохранения [2].

Симуляционное обучение с помощью симуляционного оборудования или специальных средств, имитирующих профессиональные действия, позволяет не только осваивать практические навыки и закреплять их, но и оперативно принимать адекватные решения; отрабатывать взаимодействия в команде, усваивать правила эффективного общения, готовить себя к самостоятельной работе; контролировать знания, правильность умений и навыков, приобретать опыт. Необходимо отметить, что симуляционные методики, которые используются в обучении, разделяются по уровню симуляции: обучение посредством «письменных симуляций» (клинических ситуационных задач); обучение на объемных моделях (манекенах, фантомах, тренажерах); обучение посредством компьютерных (интерактивных) ситуационных задач, тестовых программ, видеофильмов, симуляторов виртуальной реальности; обучение с использованием стандартизированных пациентов и ролевых игр, манекенов среднего класса с электронным (компьютерным) управлением, компьютерных манекенов-симуляторов пациентов, имеющих высший класс реалистичности [3]. Все это даёт возможность студентам интересно учиться, а преподавателю интересно работать. В симуляционных центрах обучения преподаватель контролирует действия студентов при выполнении ими практического навыка, профессиональный навык может повторяться многократно до выработки его уверенного выполнения и полного устранения ошибок. Кроме того, использование метода симуляции позволяет провести объективную оценку результатов обучения и даже сертификацию специалиста. Результаты выполнения заданий при этом оцениваются с использованием оценочных листов – чек листов [1].

Таким образом, симуляционное обучение – это безусловно эффективный метод обучения будущих врачей, позволяющий на достаточно высоком уровне развивать клиническое мышление и профессиональные навыки у специалистов-медиков. При этом надо понимать, что симуляционный тренинг в обучении не сможет заменить весь объем практической деятельности студентов, особенно ее клиническую часть, обеспечивающую непосредственный опыт взаимодействия с пациентами. В то же время разумное сочетание симуляционных технологий обучения и клинической работы позволит повысить уровень

підготовки і професіоналізм майбутніх лікарів, а також ефективність надання медичної допомоги населенню.

Виходячи з цього можна зробити ряд висновків про ефективність симуляційного навчання:

- 1 віртуальний симулятор-тренажер бере на себе частину функцій викладача;
- 2 значно зменшується рівень стресу студента перед самостійним виконанням маніпуляцій;
- 3 значно зменшується страх студента при спілкуванні з пацієнтом;
- 4 збільшується можливість відпрацьовувати клінічні ситуації при рідких і життєво небезпечних патологіях;
- 5 професійний навик може повторюватися багаторазово;
- 6 набувається клінічний досвід в віртуальній середі без ризику для пацієнта;
- 7 об'єктивно оцінюється практичний навик у студента за допомогою віртуальних симуляторів і оціночного чек-листа;
- 8 набувається досвід взаємодії в команді, правила ефективного спілкування;
- 9 формується клінічне мислення з рішенням ситуаційних клінічних завдань;
- 10 немає ризику зараження студентів небезпечним інфекційним захворюванням;
- 11 тренінг можна відпрацювати незалежно від роботи клініки.

Список використаних джерел

1. Балкізов, З. З. Об'єктивний структурований клінічний екзамен. Руководство/З. Балкізов, Т. В. Семенова//Мед. освіта і проф. розвиток. – 2016. – № 3. – С. 27–63. 29
2. Об'єктивний структурований клінічний екзамен, інтегрований з біомедичними дисциплінами / А. В. Куркін, [і др.] // Міжнародний журнал експериментальної освіти. – 2017. – № 3–1. – С. 30–3
3. Кузіна, Н. В. Симуляційне навчання при підготовці кадрів вищої кваліфікації і в додатковому професійному освіті: К вопросу о дефинициях и структуре процесса / Н. В. Кузіна, Л. Б. Кузіна, К. Т. Сулімов// Сучасна освіта. – 2018. – № 2. – С.118 – 139.
4. Симуляційне навчання за спеціальністю «Лікарське діло» / Під ред. А. А. Свістуніна. – М.: ГЭОТАР-Медіа, 2014. – 288 с.

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ НА ЕТАПІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ З ДИСЦИПЛІНИ «ОРТОПЕДИЧНА СТОМАТОЛОГІЯ»

Ніконов А.Ю., Бреславець Н.М., Гордієнко С.А.

Харківська медична академія післядипломної освіти, м.Харків

Реалізація ефективного механізму отримання знань з найпередовіших технологій та підвищення їх якості, що базується на сучасних засобах навчання є одним із головних завдань, які постають перед післядипломною освітою. Симуляційне навчання (від лат. *simulatio* – імітація, удавання) – метод навчання, в основі якого лежить імітація будь-якого фізичного процесу за допомогою штучної (наприклад, механічної або комп'ютерної) системи [1, с. 67]. За даними більшості авторів, досвід використання фантомів та симуляторів показав підвищення інтересу до навчання та якості засвоєння матеріалу [4, с. 11; 5, с. 202]. Клінічне моделювання допомагає в реальному часі сформувати навик